

„Ochrániť deti pred ich rodičmi!“

Možno sa Vám bude zdať názov tohto príspevku (resp. „heslo“ v ňom použité) absurdným. A máte pravdu. Je to naozaj absurdnosť. Ale napriek tomu, že ide o absurdnosť, je to dnešná realita (aspoň na Západe). S takou požiadavkou totiž prichádza stále viac ateistov (nezavisle na tom či sa už nazývajú „radikálni ateisti“, „humanistickí vedci“, „darvinisti“, „brights“ alebo inak). Ide im pravdaže, ako inak, o to, aby „uchránili“ mladých ľudí od „nákazy vierou“ (hlavne kresťanskou). Ako dôkaz uvediem pár citátov od tých najvplyvnejších z nich:

„Viera patrí k najväčším zlám vo svete, je porovnateľná s pravými kiahňami, ale dá sa horšie odstrániť. Náboženstvo dokáže dohnať človeka k takým nebezpečným bláznovstvám, že viera podľa mňa splňa definíciu duševnej choroby,“ píše darvinista R. Dawkins. A iný zapálený darvinista, fejtonista Ch. Hitchens uvažuje: „Ťažko sa dozvieme, koľko detských životov nezvratne fyzicky i psychicky poznačila násilná náboženská indoktrinácia... Keby bola náboženská výchova zakázaná až do veku, keď dieťa dorastie do rozumného veku, žili by sme v úplne inom svete.“

Keď je teda náboženstvo také nebezpečné, čo s ním? Musí sa zlikvidovať. Ale ako?

S. Weiberg sa zamýšľa: „Osobne sa domnievam, že vyučovanie modernej vedy (autor tu myslí najmä darvinizmus) nahľadáva náboženskú vieru, a ja s tým úplne súhlasím.“ Ak vedci (publicisti a učitelia) dokážu odstrániť vplyv náboženstva na mladých ľudí, „potom to bude možno naša najvýznamnejšia zásluha“. A biológ R. Lewontin vysvetľuje, že ide najmä o to „prinútiť ľudí..., aby prijali spoločenský a intelektuálny aparát vedy ako jediného nositeľa pravdy.“ (Teda i pravdy o veciach, ktoré veda nedokáže skúmať – čo nie je v jej moci, čo nie je jej metódami skúmateľné).

A čo by sa malo stať z náboženstvom? Filozof D. Dennett navrhuje: „Naše náboženské tradície by sa mali zachovať, ako zachovávame jazyky, umelecké diela, kostýmy, rituály a pamiatky. Zoologické záhrady sa pokladajú skôr za druhoradé útočiská ohrozených druhov, napriek tomu však predsa len sú útočiskami...“ Tak teda: veriaci ľudia by mali mať akýsi status ohrozených zvierat v zoologických záhradách – boli by niečím, čo sa uchováva ako atrakcia, a možno aj pre isté poučenie (téma, resp. zdroj výskumu).

A ako do dosiahnuť? Odpoveď je jednoduchá: indoktrináciou v školách. D. Dennett nalieha na školy, aby vyučovali náboženstvo ako čisto „prírodný jav“; ďalej tvrdí, že náboženstvo je ako šport či rakovina – „je javom, ktorý sa skladá z udalostí, organizmov, objektov, štruktúr a vzorcov.“ Mladí ľudia ho tak budú chápať ako niečo, čo nevytvorí o ničom vyššom než o ľudských túžbach, prianiach.

Popredným ateistom teda ide ani nie tak o úplné vymazanie viery a náboženstva z mysli ľudí, ako skôr o to, aby z viery urobili niečo, na čom ľuďom prestane záležať. Spisovateľ J. Rauch tento stav nazval „apateizmus“, a definuje ho ako „neochotu starať sa o vlastné náboženstvo a ešte väčšia neochota starať sa o náboženstvo iných.“ Rauch tvrdí (a žiaľ, v tom má aspoň čiastočne pravdu), že mnohí dnešní kresťania sú v skutočnosti apateistami; a dodáva: „*To nie je chyba, je to úspech*“, pretože vraj raz bude taká celá naša kultúra.

Trend, ktorým sa uberá dnešná morálka, ktorá je vlastne súčasťou, a tiež dôležitým obrazom „kultúry spoločnosti“ Rauchovi vlastne dáva za pravdu – aspoň pokiaľ ide o „kultúru Západu“.¹

No k výchove a vzdelávaniu svojich detí by radi niečo povedali aj rodičia, najmä kresťania. A tak ateistickí pedagógovia nastoľujú otázku, či rodičia vôbec môžu rozhodovať o tom, čo sa ich deti učia. Dawkins sa pýta: „*Nakoľko pokladáme deti za majetok rodičov? Hovorí, že ľudia majú slobodu robiť, čo chcú, je jedna vec, ale mali by mať aj slobodu nútiť deťom svoju vieru? Nemala by zasiahnuť spoločnosť?*“ A Dennett dodáva, že „*niektoré deti vyrastajú v takom ideologickom väzení, že sa dobrovoľne stanú vlastnými žalárnikmi ... a zakážu si kontakty s liberálnymi myšlienkami, ktoré by mohli zmeniť ich názor.*“ Vinu majú podľa neho rodičia, ktorí deti vychovali. „*Rodičia deti nevlastnia v pravom slova zmysle... sú skôr správcami a strážcami a mali by zo svojej správy skladať účty niekomu zvonku...*“ Filozof R. Rorty sa domnieva, že univerzitní pedagógovia by mali „*postupovať tak, aby študenti, ktorí na školu prídu ako homofóbni náboženský fundamentalisti s predsudkami, zmýšľali, keď školu opustia, ako my.*“ Tvrdí, že študenti vlastne majú šťastie, že „*majú tak dobrotivých vládcov, ako sme my a že uniknú zo zovretia svojich desivých, zákerných a nebezpečných rodičov.*“ Rodičia, ktorí pošlú svojho potomka na univerzitu, by si mali uvedomiť, že vysokoškolskí pedagógovia „*sa budú snažiť vás v očiach vašich detí diskreditovať, strhnúť z vášho náboženského fundamentalizmu plášť dôstojnosti a odhaliť vaše názory skôr ako hlúpe než problematické.*“

Áno, presne takto sa správa mnoho sekulárnych učiteľov k viere študentov. Nesnažia sa s náboženskými názormi polemizovať ani ich vyvracať, ale sa im vysmejú a pokladajú za zbytočné o nich diskutovať. Okrem toho trestuhodne zámerne zamlčujú mnohé fakty, ku ktorým prišli v poslednom dobe prírodovedci a ktoré vážne spochybňujú Darwinove domnienky. Spomením z nich aspoň výsledky výskumu v novom vednom odbore zaoberajúcom sa tzv. „inteligentným designom“, poznatky o tzv. „neredukovateľnej (nezjednodušiteľnej) komplexnosti“ biologických systémov atď.² Táto stra-

¹ Pozri napr. moju knihu „Kultúra Západu v agónii“.

² O tejto problematike píšem podrobne vo viacerých svojich knihách a článkoch.

tégia ateistov je veľmi účinná. Mladý človek, ktorý príde na univerzitu, túži sa stať vzdelaným a dá sa ľahko svojimi pedagógmi nasmerovať na nejakú myšlienku už len preto, že ju oni prehlásia za módnu a osvietenú. V čase keď je človek „biologicky naladený“ (inštinktívne, ako každé mláďa) na odpútanie sa zo zväzku s rodičmi, ľahko opustí rodičovskú vieru, tým skôr ak mu ju niekto označí za prostoduchú, primitívnu. Pričom si nevedomí (presnejšie nevie o tom), že viera a veda si vôbec neprotirečia, a vôbec netuší, že mnohí špičkoví vedci v minulosti i súčasnosti sú hlboko veriaci ľudia.¹

Inou stratégiou ateistov je hrať na strunu sexuality adolescentov. Jeden zo spomínanej skupiny „bojovníkov proti náboženstvu“ to vyjadril takto: „*Proti sile náboženstva používame rovnako mocnú, ak nie mocnejšiu silu – silu hormónov.*“ Ateizmus sa totiž prezentuje často ako prostriedok, ktorým sa mladí ľudia „oslobodia“ od sexuálnych zákazov, a budú môcť ukojiť svoj sexuálny pud. Náboženstvo sa tu líči ako „forma sexuálneho útlaku“.

Deti v škole trávajú veľa času. Rodičia investujú veľa starostí i finančných prostriedkov, aby mohli poslať svoju ratolesť študovať. A ateistickí pedagógovia vynašli spôsob, ako urobiť z rodičov nástroje vlastnej skazy: v podstate prinútili kresťanské mamy a otcov, aby podporovali (prostredníctvom svojich daní, z ktorých sa financuje školstvo) rozklad svojej viery a hodnôt? A potom, že ateisti nie sú dôvtipní!

Nezabúdajme však, že **budúcnosť bude patriť Bohu, nie jeho nepriateľom. Satan a jeho „apoštoli“ majú istú moc – ale iba na niektorých miestach a iba dočasne!** Ako ich moc skončí v krajinách Západu, nevieme. Možno to bude mať formu katastrofy (ako to bolo napr. pri páde bezbožnej ríše nacistov), možno to bude menej drastické (ako to bolo napr. pri páde ateistickej moci komunistov), alebo Boh použije ešte iný spôsob skoncovania s svojimi nepriateľmi. Nevieme, ale môžeme sa spoľahnúť... nielen preto, že nás o tom ubezpečujú zaslúbenia Božieho slova, ale aj historická skúsenosť ľudstva – to, čo poznáme z dejín. A to nielen tých, ktoré sú zapísané v Biblii, ale aj v svetských historických prameňoch (to, čo napr. vieme z hodín dejepisu v škole).

M. B. Benjan

¹ Píšem o nich napr. v knihách „Ateizmus – teizmus kresťanstvo“ a „Fakty a úvahy o živote“.

Darček pre Vás:

Desiatky publikácií zadarmo

Radi by sme Vás upozornili, že teraz máte možnosť si pozrieť a gratis („free“) stiahnuť desiatky dokumentov v elektronickej podobe – vo formáte **PPS** („prezentácie“) a v **PDF** (články, fakty, úvahy). Stačí jednoducho kliknúť na názov zvoleného dokumentu v zozname, ktorý nájdete po zvolení voľby „**mimoknižné publikácie**“ (v sekcii „**Prejsť na:**“) na web-stránke:

www.knihy-benjan.sk

Ide o originálne publikácie s mnohými (často málo známymi) *faktami o pravde, poznávaní, ale aj o lži, podvádzaní a manipulovaní; o vede a viere; s faktami a úvahami o svete, o Bohu, ale i o Vás*. V mnohých pps dokumentoch („prezentáciách“) tiež nájdete *unikátne fotografie a krásne melódie*.

Okrem toho na tejto web-stránke nájdete **PONUKU KNÍH**, kde je vyše 20 titulov, ktoré si môžete objednať a ktoré nikde okrem u nás (a v internetovom kníhkupectve MARTINUS.sk) nedostanete. O knihách si tu môžete prečítať podrobné informácie – nielen o ich rozsahu, formáte, cene a špeciálnych zľavách, ale aj o ich obsahu (t.j. anotácie); z niektorých z nich sú dokonca k dispozícii aj ukážky (úryvky).

(Pozn.: ak ste túto informáciu dostali e-mailom, nemusíte otvárať váš prehliadač, stačí jednoducho kliknúť na tu uvedenú webovú adresu, t.j. na: www.knihy-benjan.sk).

So srdečným pozdravom

MBKB

mb@knihy-benjan.sk